

1 קשיא דרבי יוסי אדרבי יוסי -
 In the משנה on the previous Daf R' Yosi said that a ספק עירוב is כשר, which is לקולא, yet in the משנה in מקואות he said that a ספק עירוב is טמא, which is לחומרא, even when the person was only מדרבנן?

1 קשיא דרבי יוסי אדרבי יוסי

מקואות טבילה	?	רבי יוסי ורבי שמעון אומרים
ספיקו טמא <i>Even when only טמא מדרבנן</i>		ספק עירוב כשר

2 The Gemara offers three approaches:
 First, שאני טומאה הואיל ויש לה עיקר מן התורה -
 We are more stringent with a ספק טומאה because even the דרבנן טומאות are all based on דאורייתא.
 Rashi explains that the Chachamim were מחמיר out of concern
 - דלא ליתי לזלזולי בספק טבילה דאורייתא
 So that people would not act leniently in a ספק טבילה of a דאורייתא.
 Regarding עירובי תחומין which is entirely מדרבנן, there is no such concern, and we can be מיקל.

2 1st שאני טומאה...
 הואיל ויש לה עיקר מן התורה
 We are more stringent
 Because...
 Even טומאות דרבנן are all based on דאורייתא
 דלא ליתי לזלזולי בספק טבילה דאורייתא
 So one would not act leniently by טמא דאורייתא of ספק טבילה
 עירובי תחומין which is entirely מדרבנן there is no such concern!

3 Second, הא דידיה הא דרביה -
 דרבנן ר' יוסי actually rules to be strict in cases of ספק, even in a דרבנן - the lenient opinion in the משנה is his Rebbe's position.
 Finally, רבא answers that generally ר' יוסי holds ספיקא דרבנן לקולא.
 However, in the case of ספק טבילה he rules לחומרא, because the person has חזקת טומאה, and we must assume he is still טמא. The Gemara adds that we must be speaking of a מקוה that has no חזקת כשרות, for example, - It was not measured to ascertain that it has the requisite amount of water - מי סאה.

3 2nd הא דרביה LENIENT ר' יוסי STRICT Even in cases of ספק דרבנן

3rd רבא

Generally ר' יוסי holds... ספיקא דרבנן לקולא	PERSON בחזקת טומאה טמא	However... ספק טבילה לחומרא מקוה בחזקת ? ? שלא נמדד
---	------------------------------	---

4 The Gemara clarifies a few points relating to the ר' יוסי ספק עירוב about a "מ"ר".

4

A few points relating to...

ר' יוסי אמרו ר' מאיר

ספק עירוב

5 - תניא כיצד אמר ר' יוסי ספק עירוב כשר - The Braisa clarifies that ר' יוסי only validates a ספק עירוב when there is a חזקה that the food was fit, such as תרומה that was definitely טהור when it was placed as an עירוב, but we are not certain whether it became טמא before or after שבת started - or food that definitely had תרומות ומעשרות taken from it, but we are not sure whether it became mixed with טבל before or after שבת started. If, however there was never a חזקה that the food was okay to begin with, even ר' יוסי would agree that a ספק עירוב is not valid.

5

תניא...
כיצד אמר ר' יוסי ספק עירוב כשר?
 only validates a ספק עירוב when...
There's a חזקה the food was fit
 Such as...

תרומות ומעשרות	תרומה
Definitely taken From the food	Definitely טהור When placed as an עירוב
Uncertain when it mixed with טבל	Uncertain when it became טמא

Before or after שבת started

If there was never a חזקה, ספק עירוב ר' יוסי is INVALID

6 בעא רב שמואל בר יצחק מרב הונא היו לפניו שתי ככרות אחת טמאה ואחת טהורה - ואמר עירבו לי בטהורה בכל מקום שהיא מהו - If one has two loaves of bread, one that is טהור and one that is טמא, which he cannot identify - can he place both of them and say that the טהור loaf - whichever it is - should be the עירוב? The Gemara elaborates; Even ר' מאיר who is מחמיר by ספק עירוב might be lenient here since one is DEFINITELY טהור. Even ר' יוסי who is מיקל by ספק עירוב might be strict here because he does not know which loaf is his real עירוב!

6

בעא רב שמואל בר יצחק מרב הונא...
 היו לפניו שתי ככרות אחת טמאה ואחת טהורה
 ואמר עירבו לי בטהורה בכל מקום שהיא מהו?

ר' יוסי מיקל ספק עירוב	ר' מאיר מחמיר ספק עירוב
------------------------------	-------------------------------

Might be strict here
 Since he doesn't know which is his real עירוב!

Might be lenient here
 Since one is DEFINITELY טהור!

7 The Gemara answers
 - בעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליכא
 The עירוב must be fit to be eaten before שבת and in this case
 neither loaf may be eaten, therefore the עירוב is NOT valid.

7

בעינן סעודה הראויה מבעוד יום
 וליכא
 Since neither loaf
 is fit to be eaten before שבת
 The עירוב is INVALID!

8 בעא מיניה רבא מרב נחמן - if a person says that the עירוב loaf
 should be חולין on Friday, but קודש on שבת, the עירוב is valid
 even though during בין השמשות it remains בספק, because
 מספיקא לא נחתא ליה קדושה - the חזקה that it was מותר before
 שבת stays and we assume that there is no קדושה.

8

בעא מיניה רבא מרב נחמן...
 If a person says... עירוב

FRIDAY בין השמשות שבת
 מולין ספק קודש

The עירוב is VALID!
 מספיקא לא נחתא ליה קדושה
 that it was מותר before שבת remains!

9 If, however, he declared it קודש for Friday and חולין for שבת
 the עירוב is invalid because the חזקה איסור from Friday
 remains through בין השמשות.

9

However...
 FRIDAY בין השמשות שבת

FRIDAY בין השמשות שבת
 קודש ספק מולין

The עירוב is INVALID!
 The חזקה איסור from Friday remains!

10 יום תנן התם לגין טבול יום – the משנה teaches about a pitcher that has מעשר in it before שבת, and the person said on Friday that beginning on שבת when the pitcher will no longer be טמא, the contents should become מעשר.

10 תנן התם...
לגין טבול יום
 טבול יום
 Friday
 מעשר
 When the pitcher will no longer be טמא
 The contents should become מעשר
 תבואת מעשר

11 This wine cannot be used for an עירוב.
 If סוף היום קונה עירוב – the עירוב takes effect in the last moment on Friday, it cannot be valid because it is still טבל. Even if תחילת היום קונה עירוב – the עירוב takes effect when Shabbos begins, it won't be valid because יום סעודה הראויה מבעוד יום – the עירוב must be made up of food that is permissible to eat before שבת and this was טבל before שבת.

11 **! This wine CANNOT be used for an עירוב!**

<p>If... סוף היום קונה עירוב It takes effect the last moment on Friday עירוב is INVALID! It's still טבל</p>	<p>Even if... תחילת היום קונה עירוב It takes effect when שבת begins עירוב is INVALID! אין סודם כראוי מבואר יום וליכא</p>
---	--

12 משנה the זאגט:
 מתנה אדם על עירובו ואומר – A person can put an עירוב on both sides of his city and make a condition that the עירוב should take effect in the direction that a חכם is arriving or away from the direction that a non-Jewish tax collector is coming.
 For example;
 - אם בא חכם מן המזרח עירובי למערב עירובי למערב
 If the חכם will be coming from the east, the עירוב on the east shall be valid, and if the חכם will be coming from the west, the עירוב on the west shall be valid.

12 משנה:
 מתנה אדם על עירובו ואומר...
אם בא חכם
 מן המערב עירובי למערב
 מן המזרח עירובי למזרח
 חכם
 חכם

13 - בא לכאן ולכאן למקום שארצה אלך
 If a חכם will arrive in both directions, the תנא קמא holds he can go in whichever direction he chooses and that עירוב will be the valid one, but ר' יהודה holds that if one of them is his רבי he can only go in that direction, because it's assumed that he wanted to go in the direction of his Rebbe, and that is the valid עירוב.

13 בא לכאן ולכאן

למקום שארצה אלך

If a חכם will arrive in both directions

<p>ר' יהודה</p> <p>If one חכם is his רבי He can ONLY go in that direction</p> <p>It's assumed that's where he wanted to go</p>	<p>תנא קמא</p> <p>✓</p> <p>Whichever direction he chooses That עירוב will be valid</p>
---	---

14 - לא לכאן ולא לכאן הרניי כבני עירי
 If no חכם arrives in either direction, I shall be like all the other residents of my town who can go 2000 אמות from town in any direction, and no עירוב shall take effect.

14 לא לכאן ולא לכאן

הרניי כבני עירי

If NO חכם arrives

I shall be like the residents of my town

Can go 2000 אמות from town in any direction

15 Let's explain:
 In the case of 2 חכמים, each arriving from another direction, each עירוב can only take effect on condition of his later choice.

When he later makes that choice, only then will the עירוב become valid retroactively. This can only work by utilizing ברירה.

Our משנה which reports ר' יהודה as validating such an עירוב, holds ברירה יש. אין quotes ר' יהודה as invalidating such an עירוב, because ר' אין ברירה holds ברירה.

15 Let's explain...

בא לכאן ולכאן

In the case of 2 חכמים each arriving from another direction each עירוב can only take effect on condition of his later choice

The עירוב become valid RETROACTIVELY

{ברירה}

<p>אין רבי יהודה</p> <p>The ערב in NOT Good</p> <p>ברירה ✓</p>	<p>משנה רבי יהודה</p> <p>The ערב in Good</p> <p>ברירה e</p>
--	---

16 Similarly, in the case of one חכם, where we do not know from which direction he will be coming - if the חכם has not arrived at the 4000 אמות point before שבת - although he is within the תחום of that point, and he may come there on שבת, but since it is not certain whether he will come there, that עירוב can only take effect Friday evening on condition that he will arrive there on שבת. This too requires ברירה. Therefore; Our משנה validates such an עירוב, because יש ברירה. אין in the name of יהודה ר' does not validate such an עירוב, because ברירה.

However, in a case of חכם - וכבר בא חכם - Where the חכם arrived at that point before שבת, but we are not aware in which direction it is, all agree that you can make the condition that the עירוב shall be הל in whichever direction the חכם arrived. As Rashi explains, in this case, the עירוב certainly takes effect before שבת, in the direction where the חכם already arrived. We are not utilizing ברירה at all. It is merely a חכם - גילוי מילתא בעלמא - he just has to find out where the חכם actually arrived.

16

אם בא חכם

מין המערב עירובי למערב   מין המזרח עירובי למזרח

4000 אמות   2000 אמות   2000 אמות   4000 אמות

in the case of one חכם where we do not know from which direction he will be coming

If he doesn't arrive before Shabbos   If he arrived before Shabbos

{ ברירה }   The ערב in Good even without { ברירה }

אין רבי יהודה   משנה רבי יהודה

The ערב in NOT Good   The ערב in Good

ברירה /k   ברירה /l

It is merely a גילוי מילתא בעלמא

17 - אמר רב ליתא למתניתין מדתני אין - Rav says that we do not accept the ruling of our משנה that יש אין ברירה, because אין taught in a ברייתא that ר' יהודה holds ברירה. אין ברירה.

אדרבה ליתא לדאין - the גמרא asks that we should follow our משנה over אין and not אין over our משנה? The גמרא answers that we follow אין who rejects ברירה because we find another Mishnah where רבי יהודה rejects ברירה in a case of drinking wine with the understanding that the wine he later designates as ומעשרות should retroactively make the wine מותר to drink right now.

17

אמר רב ליתא למתניתין מדתני אין

we do not accept the ruling of our משנה that...

ברירה /l

אדרבה... ליתא לדאין ממתניתין

We find another Mishnah where רבי יהודה holds ברירה /k